

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. listopadu 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Romany Petrové a přísedících Ing. Ivany Obšilové a Bc. Stanislava Palackého

takto:

Obžalovaný

Xxx, narozený dne xxx 2004 v xxx, bez zaměstnání, veden na ÚP, bytem a adresa pro doručování: xxx,

je vinen, že

v době od 12. 8. 2023 do 15. 7. 2024 ve Fulneku, okres Nový Jičín, na různých místech, nejméně na ulici xxx čp. xxx, v místě bydliště nezletilý xxx, jakož i v Bílovci, na ulici xxx čp. xxx, v místě svého tehdejšího bydliště, kde žil ve společné domácnosti s družkou xxx, která je tetou nezletilý, v době, kdy zde nezletilý často pobývala, zejména v době, kdy jeho družka nebyla v domácnosti přítomna, uvedené skutečnosti využil a navázal s neteří své družky, nezletilou xxx, nar. xxx, intimní vztah, a s vědomím, že nezletilý je do něj zamilovaná, její citové vazby k němu zneužil, a přestože věděl, že ještě nedovršila patnácti let, osahával ji na intimních partiích a opakovaně s ní vykonal soulož, kdy nejméně dne 15. 7. 2024 kolem 03.00 hod. s nezletilou vykonal soulož na zadních sedadlech osobního automobilu zn. Škoda Superb, rz. xxx, kdy si průběh soulože natáčel na mobilní telefon nezletilý a vzniklé videosoubory, zobrazující intimní části těla nezletilý a vlastní pohlavní styk s nezletilou, si následně přeposlal na svůj mobilní telefon, kde soubory i nadále uchovával,

tedy

- jednak vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

Shodu s prvopisem potvrzuje Diana Gelnarová.

- jednak přiměl dítě k výrobě pornografického díla,
- jednak vyrobil filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě,
- jednak z nedbalosti ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl nemravnému životu,

čímž spáchal

- jednak zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,
- jednak přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,
- jednak přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku,
- jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 1 (jednoho) roku a 2 (dvou) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená xxx, nar. xxx, bytem xxx, zastoupená zmocněnkyní Mgr. Šárkou Maralíkovou, advokátkou se sídlem Dobrovského 724, Frýdek – Místek, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupkyně a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená xxx, zastoupená zmocněnkyní Mgr. Šárkou Maralíkovou, a požadovala, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému uhradit nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; **nebrání-li tomu zákonná překážka**, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

Podle § 140b) insolvenčního zákona nejde-li o řízení uvedená v § 140a, nelze v jiných soudních nebo rozhodčích řízeních po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, rozhodnout o

pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170); to neplatí, jde-li o pohledávky věřitelů na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka. K rozhodnutím vydaným v rozporu s tímto zákazem se v insolvenčním řízení nepřihlíží.

Z usnesení Krajského soudu v Ostravě, č. j. KSOS 34 INS 6968/2024-A-6, ze dne 7. 5. 2024, rozhodl o úpadku obžalovaného a rozhodl o řešení úpadku formou oddlužení. Insolvenční řízení ke dni rozhodnutí soudu dosud probíhalo.

Soud proto nemohl s přihlédnutím k § 140 písm. b) insolvenčního zákona obžalovaného zavázat k náhradě škody, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný je v úpadku a bylo mu povoleno oddlužení. Po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze totiž rozhodnout o jiných pohledávkách, ledaže by šlo o náhradu škody získanou trestným činem za podmínky, že byl v trestním řízení zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka. To však není tento případ. Soud proto poškozenou v souladu s § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

K námitce obhajoby, že poškozená nemůže být s ohledem na probíhající insolvenční řízení ani připuštěna do trestního řízení, soud uvádí, že ustanovení § 206 odst. 3 trestního řádu dopadá na situace, kdy práva poškozeného uplatňuje osoba, které toto právo nepřísluší. Jde například o situace, kdy právo poškozené uplatňuje osoba uvedená v § 43 odst. 2 trestního řádu. V daném případě je však nepochybné, že xxx je poškozenou ve smyslu § 43 odst. 1 trestního řádu (soud nemá pochybností o vzniku nemajetkové újmy trestnou činností obžalovaného) a náleží jí práva v tomto ustanovení uvedená. Nebylo tedy na místě usnesením rozhodnout, že se jako poškozená k hlavnímu líčení nepřipouští.

S ohledem na uvedené proto soud poškozenou odkázal s jejím nárokem podle § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Nový Jičín 4. listopadu 2024

Mgr. Romana Petrová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Diana Gelnarová.